

Article 9. Ampliació de l'àmbit d'actuació.

1. En cas que canviïn les circumstàncies que van motivar la investigació per a la qual es va crear l'equip, aquella es pot estendre a fets que tinguin connexió directa amb l'objecte de l'acord, o ampliar-se el període pel qual va ser inicialment acordada, amb el consentiment de tots els estats que van constituir l'equip, sense necessitat d'un altre acord exprés.

2. No obstant això, quan els estats afectats posin en coneixement de l'autoritat competent espanyola les circumstàncies esmentades, aquesta els pot comunicar la necessitat de formalitzar un altre acord que proporcioni cobertura a les noves investigacions.

Article 10. Modificacions a la composició de l'equip.

1. Les autoritats competents dels estats que hagin creat l'equip conjunt d'investigació poden acordar incorporar-hi persones que no siguin representants d'aquells, especialment de funcionaris d'organismes creats de conformitat amb el Tractat de la Unió Europea, als quals es refereix la disposició addicional segona d'aquesta Llei.

2. Quan s'incorporin les persones assenyalades a l'apartat anterior, no tenen els drets concedits als membres de l'equip o que hi estiguin destinats, llevat que l'acord de constitució estableixi el contrari.

Article 11. Responsabilitat patrimonial dels membres destinats.

1. En l'exercici de les activitats pròpies de la investigació, els membres destinats estan subjectes al mateix règim de responsabilitat patrimonial que les autoritats i els seus agents i els funcionaris públics espanyols.

2. L'autoritat competent espanyola ha d'indemnitzar els particulars per qualsevol lesió dels seus béns o drets com a conseqüència del funcionament o de les activitats de l'equip conjunt d'investigació, excepte en cas de força major.

3. Quan el dany sigui imputable a un membre destinat a l'equip, l'autoritat competent espanyola pot exigir l'import del rescabament a l'Estat membre al qual representi.

CAPÍTOL III**Constitució d'un equip conjunt d'investigació que hagi d'actuar fora d'Espanya****Article 12. Acord de constitució.**

1. L'autoritat competent espanyola és l'encarregada de sol·licitar la creació d'un equip conjunt d'investigació o decidir sobre la participació espanyola en equips que s'hagin de crear a instàncies d'altres estats.

2. A aquests efectes, l'autoritat competent espanyola pot sol·licitar un informe als organismes afectats per la matèria objecte de la investigació.

3. Quan es tracti de la creació d'un equip a instàncies de l'autoritat competent espanyola, la sol·licitud d'acord ha de contenir el que disposa l'article 5 d'aquesta Llei, i també totes les prescripcions que exigeixi la normativa de l'Estat en el qual hagi d'actuar l'equip.

Disposició addicional primera. Normativa aplicable.

1. L'actuació de l'equip conjunt d'investigació en el territori espanyol es regeix pel que estableix la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del Poder Judicial; la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos

de seguretat; la Llei d'enjudiciament criminal; la Llei 50/1981, de 30 de desembre, per la qual es regula l'Estatut Orgànic del Ministeri Fiscal; el Reial decret 769/1987, de 19 de juny, de regulació de la policia judicial, i altres disposicions aplicables.

2. Quan es tracti d'un equip conjunt d'investigació la creació del qual hagi sol·licitat o en el qual hagi participat l'autoritat competent espanyola, la seva actuació fora del territori espanyol es regeix pel que estableix la normativa aplicable a l'Estat en el qual hagi d'actuar.

Disposició addicional segona. Participació d'unitats especialitzades de la Unió Europea.

S'apliquen les previsions d'aquesta Llei als equips conjunts d'investigació que es puguin crear, si s'escau, en l'àmbit de la Unitat EUROJUST, de l'Oficina Europea de Policia EUROPOL i de l'Oficina Europea de Lluita Antifrau OLAF.

Disposició addicional tercera. Informació a les comunitats autònomes.

A les comunitats autònomes amb competències per a la protecció de persones i béns i per al manteniment de l'ordre públic se'ls pot facilitar, en l'àmbit de les juntes de seguretat, informació derivada de l'actuació d'equips conjunts d'investigació quan pugui resultar d'interès per a l'exercici de les seves competències.

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera. Habilitació normativa.

S'habilita el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament d'aquesta Llei.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 21 de maig de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

10289 LLEI 12/2003, de 21 de maig, de prevenció i bloqueig del finançament del terrorisme. («BOE» 122, de 22-5-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei seguint i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El terrorisme constitueix una de les màximes agressions a la pau, a la seguretat i a l'estabilitat de les societats democràtiques. Esdeveniments com els tràgics atemptats de l'11 de setembre de 2001 no han fet sinó evidenciar encara més que cap ciutadà, cap institució, ni cap Estat estan al marge d'aquesta amenaça. En conseqüència, és obligat donar una resposta proporcionada i coordinada a aquesta situació per tots els estats, que s'han de dotar dels mecanismes necessaris per lluitar contra el terrorisme en totes les seves formes i manifestacions, i per prevenir la comissió d'actuacions terroristes, amb tots els instruments que proporciona l'Estat de dret, en un àmbit de màxima cooperació internacional.

Per això, la comunitat internacional, reunida sota els auspicis de les Nacions Unides, ha assenyalat com un dels principals objectius l'acord internacional i el treball comú per prevenir i reprimir els actes de terrorisme.

Un aspecte bàsic per a la prevenció de la comissió d'actes terroristes és el tancament dels fluxos financers de què es nodreixen les organitzacions terroristes. Tal com han declarat repetidament les Nacions Unides, el nombre i la gravetat dels actes de terrorisme depenen en gran mesura del finançament que puguin obtenir els terroristes. D'aquesta manera, tant les organitzacions internacionals com els seus estats part tenen el convenciment que, a través de les mesures preventives, es poden arribar a reduir les activitats d'aquestes organitzacions i els seus efectes devastadors. En concret, la Resolució del Consell de Seguretat de les Nacions Unides 1373 (2001), adoptada per unanimitat en la 4.385a sessió, celebrada el 28 de setembre de 2001, complementant el que disposen les seves resolucions números 1267 (1999), 1269 (1999), 1333 (2000) i 1368 (2001), ha ordenat als estats que adoptin les mesures necessàries per prevenir i reprimir el delictes de terrorisme.

Així, l'apartat 1.a) de la Resolució 1373 decideix que els estats «previnguin i reprimeixin el finançament dels actes de terrorisme». I especialment, el paràgraf c), ordena que «congelin sense dilació els fons i altres actius financers o recursos econòmics de les persones que cometin, o intentin cometre, actes de terrorisme o hi participin o en facilitin la comissió; de les entitats de propietat o sota el control, directes o indirectes, d'aquestes persones, i de les persones i entitats que actuïn en nom d'aquestes persones i entitats o sota les seves ordres, inclusivament els fons obtinguts o derivats dels béns de propietat o sota el control, directes o indirectes, d'aquestes persones i de les persones i entitats associades amb ells».

En l'àmbit europeu, el Consell extraordinari de caps d'Estat i de Govern, celebrat el 21 de setembre de 2001, ha decidit que la lluita contra el terrorisme ha de ser més que mai un objectiu prioritari per a la Unió Europea, i ha dissenyat un pla d'acció específic contra el terrorisme, del qual és element essencial la lluita contra el seu finançament.

La Unió Europea i els estats membres s'han compromès a adoptar les mesures necessàries per aconseguir que els nostres sistemes financers cooperin per evitar la creació i la transferència de fons que serveixin a la comissió d'actuacions terroristes.

De la mateixa manera, i en l'àmbit nacional, tant els nostres compromisos internacionals com la desgraciada experiència espanyola, que pateix el càstig del terrorisme des de fa dècades, fan necessari completar el nostre ordenament jurídic amb mesures eficaces en l'àmbit de la prevenció d'aquesta forma de delinqüència, dins del respecte als principis que informen el nostre Estat demo-

cràtic i de dret. Aquesta línia continua les polítiques de prevenció de formes especialment greus de delinqüència, com el blanqueig de capitals o el tràfic de drogues, i connecta estretament amb altres textos legislatius que, com la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, o la Llei 40/1979, de 10 de desembre, sobre règim jurídic de control de canvis, han posat l'accent en els mecanismes de prevenció i evitació del delictes des de la perspectiva del seu finançament.

II

Per prevenir les activitats de finançament del terrorisme i impedir la utilització amb aquest propòsit del sistema financer en una economia globalitzada, el principi en què s'inspira aquesta Llei no és altre que la possibilitat de bloquejar qualsevol tipus de flux o posició financera per evitar la utilització dels fons en la comissió d'actes terroristes, i alhora disposar de la capacitat per identificar i combatre els canals financers del terrorisme i de verificar la vertadera naturalesa dels fons, l'origen, la localització, la disposició i els moviments, o la identitat dels titulars reals d'aquestes transaccions.

Aquesta possibilitat de bloquejar i examinar operacions susceptibles d'estar particularment relacionades amb el finançament del terrorisme es porta a terme a través de l'atribució de potestats específiques dirigides a bloquejar saldos i moviments financers de persones concretes, atorgades a un òrgan col·legiat especialitzat, la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme, i sempre amb la consideració de la seva naturalesa de mesura preventiva mancada de valor sancionador, perquè no s'articula per establir un judici de culpabilitat, sinó per evitar la realització d'actes criminals que, si s'escau, han de ser jutjats pel jutge competent, i fer així operativa qualsevol alerta primerenca.

Aquestes potestats es poden aplicar a subjectes o operacions quan concorrin indicis raonables de la seva possible utilització per al finançament d'actes terroristes, o bé per la inclusió d'aquells en llistats d'abast internacional als quals Espanya està vinculada, o bé per la concurrència d'una sèrie d'elements subjectius i objectius, que la Llei concreta, que permeten raonablement considerar el propòsit de suport econòmic a les activitats terroristes.

En conseqüència, la Comissió de Vigilància que ara es crea està cridada a desenvolupar la direcció i l'impuls d'aquestes activitats de prevenció de la utilització del sistema financer per a la comissió de delictes i, concretament, d'actes terroristes, així com a servir de curs de col·laboració en aquesta matèria entre les administracions públiques i les entitats financeres, i a servir d'auxili als òrgans judicials, al ministeri fiscal i a la policia judicial.

Tot això sense perjudici, lògicament, de les potestats que la Constitució i la resta de l'ordenament jurídic atribueixen al poder judicial per revisar la correcció, la finalitat i la proporcionalitat de l'actuació administrativa, per perseguir i jutjar el delictes, i per garantir els drets dels ciutadans. A això s'uneix, a més, una nova garantia, que consisteix en l'exigència d'autorització judicial perquè les mesures es puguin prolongar en el temps més enllà del mínim que es considera indispensable per realitzar complexes operacions de comprovació.

En fi, les mesures de bloqueig que preveu aquesta Llei s'han de dur a terme amb la imprescindible col·laboració de les entitats que actuen en el tràfic financer, a les quals s'exigeixen determinades obligacions. D'altra banda, tenint en compte la importància que té la informació referent a les transaccions que es puguin associar

a les persones i altres entitats sobre les quals pugui recaure el bloqueig i per fer possible l'aplicació d'aquesta Llei, es fa necessari establir una obligació de col·laboració d'altres administracions, organismes i institucions en l'intercanvi d'informació.

Article 1. *Bloqueig de transaccions i moviments de capitals i prohibició d'obertura de comptes en entitats financeres.*

1. A fi de prevenir les activitats de finançament del terrorisme, són susceptibles de ser bloquejats, en els termes que preveu aquesta Llei, els comptes, els saldos i les posicions financeres, així com les transaccions i els moviments de capital, fins i tot ocasionals, i les seves corresponents operacions de cobrament, pagament o transferència, en les quals l'ordenant, l'emissor, el titular, el beneficiari o el destinatari sigui una persona o una entitat vinculada a grups o organitzacions terroristes, o quan s'hagi fet la transacció, el moviment o l'operació amb motiu o ocasió de la perpetració d'activitats terroristes, o per contribuir a les finalitats dels grups o organitzacions terroristes.

2. Als efectes que preveu aquesta Llei, s'entén per bloqueig la prohibició de fer qualsevol moviment, transferència, alteració, utilització o transacció de capitals o actius financers que doni o pugui donar lloc a un canvi de volum, import, localització, propietat, possessió, naturalesa o destinació dels capitals o actius, o de qualsevol altre canvi que pugui facilitar la seva utilització, inclosa la gestió d'una cartera de valors.

3. Així mateix, es pot prohibir l'obertura de comptes en entitats financeres o les seves sucursals que operin a Espanya en les quals apareguin com a titulars, autoritzats per operar o representants, les persones o entitats esmentades a l'apartat 1.

4. El que disposa aquesta Llei s'entén sense perjudici del que la Llei d'enjudiciament civil estableix respecte als béns inembargables i del que estableix l'article 2 de la Llei 40/1979, de 10 de desembre, sobre règim jurídic de control de canvis, i de les disposicions que la despleguin.

Article 2. *Adopció dels acords per la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme.*

1. En execució del que disposa l'article anterior, correspon a la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme la facultat d'acordar el bloqueig dels saldos, comptes i posicions, inclosos els béns dipositats en caixes de seguretat, oberts per persones o entitats vinculades a organitzacions terroristes en qualsevol de les entitats esmentades a l'article 4, així com la prohibició de l'obertura de nous comptes en els quals figuri com a titular, autoritzada per operar o representant, alguna d'aquestes persones o entitats.

2. Aquesta Comissió de Vigilància també pot acordar el bloqueig de l'efectiu, valors i altres instruments provinents de transaccions o operacions financeres que l'ordenant o el beneficiari, directament o a través d'una persona interposada, hagi realitzat amb motiu o ocasió de la perpetració d'activitats terroristes o per contribuir a les finalitats o els objectius dels grups o les organitzacions terroristes.

3. Quan la Comissió de Vigilància hagi acordat el bloqueig pot autoritzar les transaccions i els seus corresponents cobraments, pagaments o transferències que tinguin per finalitat la satisfacció dels deutes de caràcter salarial, tributaris, de Seguretat Social o de qualsevol altra naturalesa, amb les quals s'eviti el perjudici a tercers de bona fe.

4. Els acords de bloqueig es poden adoptar sense necessitat d'audiència prèvia del titular o els titulars dels comptes, les posicions o els saldos a què es refereixin quan això comprometi greument l'efectivitat de la mesura o l'interès públic afectat. En tot cas, es manté la confidencialitat en seu administrativa i jurisdiccional respecte a la identitat dels funcionaris que intervenen en els procediments administratius en els quals s'adoptin i s'executin els acords respectius.

5. Els acords als quals es refereixen els apartats anteriors tenen efecte pel temps que determini expressament la Comissió de Vigilància.

Quan l'acord es fonamenti en una disposició o resolució adoptades per l'òrgan competent de la Unió Europea o de qualsevol organització internacional de les quals Espanya sigui part, la durada dels seus efectes és la que determini la resolució esmentada. En els altres casos la durada no pot passar inicialment de sis mesos, i la Comissió de Vigilància pot prolongar aquest termini en el cas que subsisteixin les causes que van motivar l'adopció, prèvia autorització judicial que s'ha de dictar, en tot cas, en el termini màxim de 15 dies. La Comissió ha de sol·licitar l'autorització abans del venciment del termini, i l'òrgan judicial competent ha de resoldre per conèixer del recurs contra aquests actes, escoltades les persones afectades pel bloqueig o la prohibició. En tot cas, l'acord inicial de bloqueig ha de mantenir l'eficàcia fins que es dicti una resolució judicial que autoritzi o denegui la pròrroga.

6. La Comissió de Vigilància ha d'acordar, en qualsevol cas, el cessament del bloqueig quan de les actuacions o les investigacions efectuades no quedi acreditat que els béns afectats tenen relació amb el finançament d'activitats terroristes.

Article 3. *Control jurisdiccional.*

1. La Comissió de Vigilància ha d'exercir les seves funcions sempre sens perjudici de les potestats que la Constitució i la resta de l'ordenament jurídic atribueixen al Poder Judicial i en especial a l'ordre jurisdiccional penal.

2. La Comissió de Vigilància ha d'auxiliar els òrgans jurisdiccionals penals i el ministeri fiscal en l'exercici de les funcions que els són pròpies.

3. Les resolucions de la Comissió de Vigilància, que exhaureixen la via administrativa, són susceptibles de recurs contenciós administratiu, la tramitació del qual és preferent.

4. Si s'està substanciant un procediment penal en el qual hi hagi identitat de persones, de fets i de fonament respecte a les actuacions que preveu aquesta Llei, l'òrgan de l'ordre jurisdiccional penal davant el qual s'estigui tramitant el procediment és el competent per resoldre sobre la continuïtat del bloqueig dels saldos, els comptes, les posicions, l'efectiu, els valors i altres instruments, mitjançant l'adopció de les oportunes mesures cautelars.

5. Si hi ha un procediment penal que pot tenir vinculació amb les mesures de bloqueig adoptades en via administrativa, els acords de la Comissió de Vigilància s'han de posar en coneixement de l'òrgan jurisdiccional penal davant del qual s'estigui substanciant el procediment.

6. La Comissió de Vigilància ha de posar immediatament en coneixement de l'òrgan jurisdiccional penal competent qualsevol fet del qual tingui notícia en l'exercici de les funcions atribuïdes per aquesta Llei que pugui ser constitutiu de delictes, o que, sense ser constitutiu de delictes com a tal, estigui relacionat amb fets que puguin tenir la qualificació de delictius.

Article 4. Persones i entitats obligades.

1. Les administracions públiques, les entitats de crèdit i d'assegurances, les empreses de serveis d'inversió, les institucions d'inversió col·lectiva i les seves societats gestores, els establiments de canvi de moneda estrangera, les entitats emissores de diner electrònic, les entitats gestores de fons de pensions i les altres entitats i persones a què es refereix l'article 2 de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, estan obligades a col·laborar amb la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme i, en particular, a dur a terme les mesures necessàries per fer efectiu el bloqueig que preveu l'article 1; en particular:

a) Han d'impedir qualsevol acte o operació que suposi disposició de saldos i posicions de qualsevol tipus, diners, valors i altres instruments vinculats a moviments de capitals o operacions de pagament o transferència bloquejats, a excepció d'aquells pels quals aflueixin nous fons i recursos a comptes bloquejats.

b) Han de comunicar a la Comissió de Vigilància qualsevol tipus d'ingrés que es pugui fer al compte bloquejat, sense perjudici de fer l'operació.

c) Han d'examinar amb especial atenció qualsevol operació que, per la seva quantia o per la seva naturalesa, pugui estar particularment relacionada amb el finançament d'activitats terroristes.

d) Han de comunicar a la Comissió de Vigilància, per iniciativa pròpia, qualsevol fet o operació respecte del qual hi hagi indicis racionals que està relacionat amb el finançament d'activitats terroristes, així com qualsevol sol·licitud o petició que rebin en la qual l'ordenant, l'emissor, el titular, el beneficiari o el destinatari sigui una persona o entitat vinculada a organitzacions terroristes o hi hagi algun indicati racional que estigui relacionat amb aquestes, o respecte a les quals la Comissió de Vigilància hagi adoptat alguna mesura.

e) Han de facilitar a la comissió la informació que aquesta requereixi per a l'exercici de les seves competències.

f) S'han d'abstenir d'executar qualsevol operació de les que assenyalava el paràgraf d) d'aquest apartat sense haver efectuat prèviament la comunicació prevista en aquell.

g) No han de revelar ni al client ni a tercers que s'ha transmès informació a la Comissió de Vigilància d'acord amb el que disposen els paràgrafs b), d) i e) anteriors, o que s'està examinant alguna operació en els termes del paràgraf c).

h) Han d'establir procediments i òrgans adequats de control intern i de comunicació, a fi de prevenir i impedir la realització d'operacions relacionades amb persones i entitats vinculades a organitzacions terroristes.

2. En tot cas, les persones i entitats esmentades a l'apartat anterior estan subjectes al compliment del que disposa aquest article i als altres deures que siguin d'aplicació d'acord amb el que assenyalava la Llei 19/1993.

Article 5. Exempció de responsabilitat.

Les mesures adoptades de bona fe, a fi de complir el que disposa l'article anterior, per les persones i entitats obligades o, excepcionalment, pels seus directius o empleats, no impliquen violació de les obligacions imposades per la via contractual o per les normes sectorials

a les quals estiguin subjectes ni dona lloc a l'assumpció de cap tipus de responsabilitat.

Article 6. Règim sancionador.

1. L'incompliment dels deures previstos en aquesta Llei es considera infracció molt greu als efectes que preveu el capítol II de la Llei 19/1993, i és sancionat d'acord amb el que disposa.

2. Les referències que conté aquest capítol a la Secretaria de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries s'entenen fetes a la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme.

3. La competència per proposar la imposició de sancions per la comissió de les infraccions que preveu aquesta Llei correspon a la Comissió de Vigilància, i la competència per sancionar, al ministre de l'Interior.

Article 7. Persones i entitats vinculades a grups o organitzacions terroristes.

1. Als efectes que preveu aquesta Llei, la comissió pot considerar vinculades a un grup o organització terrorista les persones o entitats següents:

a) Aquelles la vinculació de les quals amb un grup o organització terrorista hagi estat reconeguda en una resolució judicial, en una disposició o resolució adoptades per l'òrgan competent de la Unió Europea o de qualsevol organització internacional de la qual Espanya sigui part.

b) Les que actuïn com a administradors de fet o de dret o en nom, interès, per compte o representació legal o voluntària de l'organització o de qualsevol persona o entitat integrada o controlada per un grup terrorista.

c) Les entitats en l'òrgan de gestió o administració del qual o en el capital o la dotació del qual participin, amb influència significativa, altres persones o entitats integrades o controlades per una organització terrorista.

d) Les que constitueixin una unitat de decisió amb un grup o organització terrorista, o bé perquè alguna té o pot tenir, directament o indirectament, el control de les altres, o bé perquè el control correspon a una o diverses persones o entitats que actuen sistemàticament o en concert amb el grup o l'organització.

e) Les persones i les entitats creades o interposades per una organització terrorista amb la finalitat d'amagar la vertadera identitat dels ordenants o beneficiaris d'una transacció econòmica o de les parts en qualsevol negoci o contracte.

f) Les que, no estant incloses en cap dels paràgrafs anteriors, coadjuvin o afavoreixin econòmicament una organització terrorista.

g) Les persones o entitats respecte de les quals, a la vista de les persones que les regeixen o administren, o de qualsevol altra circumstància, es consideri que constitueixen materialment una continuació o successió en l'activitat de qualsevol persona o entitat prevista en els paràgrafs anteriors, tot això amb independència de la forma o el títol jurídic utilitzats per a la continuació o successió.

2. En tot cas, si es tracta de societats mercantils, cal atènyer-se al que disposa l'article 4 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del mercat de valors, quant a la consideració de les entitats que pertanyen a un mateix grup empresarial.

Article 8. Obligació de cessió d'informació.

1. Les administracions tributàries, les entitats gestores i la Tresoreria General de la Seguretat Social, el Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions i els altres òrgans i organismes amb competències supervisors en matèria financera tenen l'obligació de cedir les dades de caràcter personal i la informació que hagin obtingut en l'exercici de les seves funcions a la Comissió de Vigilància, a requeriment del seu president, en l'exercici de les competències que aquesta Llei li atribueix.

2. Als efectes de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, els fitxers que creï la Comissió de Vigilància per al compliment de les finalitats que preveu aquesta Llei tenen la consideració de fitxers de titularitat pública.

Article 9. Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme.

1. Es crea la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme com a òrgan encarregat d'acordar el bloqueig de totes les operacions definides a l'article 1 d'aquesta Llei, així com l'exercici de totes les competències que siguin necessàries per al compliment del que aquesta preveu.

2. La Comissió de Vigilància està adscrita al Ministeri de l'Interior i integrada per:

- a) President: el secretari d'Estat de Seguretat.
- b) Vocals:

1r Un membre del ministeri fiscal, designat pel fiscal general de l'Estat.

2n Un representant dels ministeris de Justícia, de l'Interior i d'Economia, designats pels titulars dels departaments respectius.

c) Secretari: el director del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

El president de la Comissió, quan ho consideri convenient, pot convocar experts en les matèries de la seva competència, per a l'assessorament específic en algun dels assumptes que s'hagin de tractar.

3. Els membres d'aquesta comissió estan sotmesos al règim de responsabilitat establert per l'ordenament jurídic i, en particular, pel que fa a les obligacions derivades del coneixement de la informació rebuda i de les dades de caràcter personal que siguin objecte de cessió, que només es poden utilitzar per a l'exercici de les competències atribuïdes per aquesta Llei. Als experts que assessorin la comissió els és aplicable el mateix règim de responsabilitat, respecte a tot allò de què coneguin per raó de l'assistència a la Comissió.

4. La Comissió de Vigilància exerceix les seves competències amb el suport dels serveis que es determinin reglamentàriament, i també del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries a què es refereix l'article 15.2 de la Llei 19/1993.

5. El compliment de les obligacions de tramesa d'informació a què es refereix l'article 4 d'aquesta Llei s'ha de fer a través del Servei Executiu de la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries, al qual es refereix l'article 15.2 de la Llei 19/1993.

6. Les competències de la Comissió de Vigilància s'entenen sense perjudici de les que la Llei 19/1993 atribueix a la Comissió de Prevenció del Blanqueig de Capitals i Infraccions Monetàries.

Disposició addicional primera. Modificació de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals.

S'afegeix un nou paràgraf g) a l'apartat 2 de l'article 15 de la Llei 19/1993, amb el contingut següent, que passa el contingut de l'actual paràgraf g) a un nou paràgraf h):

«g) Prestar l'assistència necessària a la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme per a l'adequat exercici i exercici de les seves funcions, executar les seves ordres i orientacions i vetllar per l'aplicació del que disposa la Llei reguladora de l'esmentada comissió d'acord amb les instruccions que en rebi.»

Disposició addicional segona. Modificació de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària.

S'afegeix un nou paràgraf i) a l'apartat 1 de l'article 113 de la Llei general tributària, amb el contingut següent:

«i) La col·laboració amb la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme en l'exercici de les seves funcions, d'acord amb el que preveu l'article 8 de la Llei de prevenció i bloqueig del finançament del terrorisme.»

Disposició addicional tercera. Modificació del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny.

S'afegeix un nou paràgraf i) a l'apartat 6 de l'article 36 del text refós de la Llei general de la Seguretat Social, amb el contingut següent:

«i) La col·laboració amb la Comissió de Vigilància d'Activitats de Finançament del Terrorisme, en l'exercici de les seves funcions, d'acord amb el que preveu l'article 8 de la Llei de prevenció i bloqueig del finançament del terrorisme.»

Disposició derogatòria única. Derogació normativa.

Queden derogades totes les disposicions, del mateix rang o inferior, que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. Desplegament reglamentari.

S'habilita el Govern perquè, en el termini de sis mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, aprovi les disposicions reglamentàries per a la seva execució i desplegament, especialment en matèria de funcionament i règim jurídic d'adopció d'acords per part de la Comissió de Vigilància.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 21 de maig de 2003.

JUAN CARLOS R.